

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
1. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 925. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hírde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

44. szám.

Brassó, Csütörtök, április 15-én.

II. évfolyam 1886.

A „szász egyetem” választásai.

II.

A szász egyetem ügyével kapcsolatosak a politikai kérdések is. Ezt pedig legutoljára hagyjuk.

Egyben igaza van a ciklikciónak, t. i. hogy az univerzitás ma nem egyéb, mint a nagy vagyon kezelője. Erre való az évenkénti ülések Nagy-Szebenben, a szászok Mekájában. Ez a vagyon tartja fenn nagybárá a szászok iskoláit. Önök kérkednek ezen iskolákkal, dicsekednek, hogy ilyen meg amolyan kitted iskoláik vannak. Pedig kár kérkedni azzal, a mit mások véres verejtékével szerzett pénzén létesítettek maguknak és tartanak fenn még máig is. Valóban ritka jelenség az életben, hogy olyasmit hirdessen valaki nagy garral s göggel tiszta igazságnak, miről csak a kis gyermek nem tudja, hogy annak éppen ellenkezője.

Sajátságos, minő arccal állanak elő a szász népboldogítók, hirdelve, hogy az univerzitás vagyona szász vagyon, mely — mint a „Kronstädter Zeitung” mondja — „az elődök körültekintésének és takarékoságának köszönhető.” Ha a szászok elődei között tiszta magyarok és románok is voltak, akkor igazuk van. De a míg azt hirdetik, hogy ők szászok „vom Hause aus”, hogy ők dicső (!) utódai ama még dicsőbb (!) ő-öknek, a kik hétszáz év előtt (tűres tarisznyával) ide bevándoroltak, — addig ez az állítás nem egyéb szándékos és célzatos ferdítésnél, vagy nevezetű meg a gyermeket a maga nevével: valótlanságnál.

Ismételjük és be is fogjuk bizonyítani, hogy először az egyetem nem „szász” egyetem, mert az „unus populus” nem a szász nép, hanem a magyar, német és román együttevő, minden nemzetiség, mely a régi Királyföldön lakott; másodsor, hogy az egyetem vagyona nem szász vagyon, hanem az itt élő nemzetiségek közös vagyona, melyhez egyenlő joga van a magyarnak is, a románnak is.

Kár tehát oly nagyon fennen hirdetni ezen „ősi büszkeséget”, mert azt bizony igen könnyen és egyszerűen lehet alászállítani, csak egy kis objektivitás kell hozzá. A szászok elbizakodottak kulturájokra. Ebből a cikkből is ez ri ki. Ha úgy volna is, akkor sem nagy tudományra vall az örökös öndicsékvés. Van erre a németnek egy találó közmondása: „Ei-

gener Lob . . . . .” A valóban tudományos ember nem fitogtatja tudományát s nem henczeg azzal minden alkalommal. Ezt csak olyanok szokták tenni, a kiknél nem igen vastagon van. Azonban legyünk igazságosak. A szász nép csakugyan művelt nép volt minden időben s a kor színvonalán állott. Könnyű volt neki itthon tanulni, gazdálkodni, míg a magyar nemzet évszázadokon át őrt állott délen a török ellen s megvédelmezte egész Európát. Természetes, hogy ezalatt ők itthon állíthattak iskolákat, építhettek templomokat s művelhették földjeiket.

De mihelyt a félhold aláhanyatlott, megváltoztak a viszonyok. A magyar nemzet komolyan hozzálátott, hogy pótolja az elmulasztottakat. S ma ott állunk már, hogy nem a szászok a műveltebbek, hanem lassan-lassan elmaradnak mögöttünk, mert elbizakodottságukban stagnálnak a kultúrában. S csakugyan nem egy téren már tényleg is elmaradtak a kortól, holott azzal bizvást lépést tarthatnának, ha nem volnának oly elbizakodottak.

De nem erről van itt szó.

A „Kr. Ztg.” ismeretes cikke úgy hívja fel a szász közönséget a választásra, mintha csakugyan erőszak követnének el a szászokon. Beszél erőszakosan betörő magyarosítási áramlatról, mely ellen nekik csak egy fegyverük maradt: „a szívós ragaszkodás nemzetiségi sajátosságukhoz.” Hát bizony ragaszkodhatnak e sajátosságukhoz, köthetik az ebet a karóhoz, akárhogy is akarnak, az mind hiábavalóság volna abban a pillanatban, melyben a kormány s az a „türelmetlen állampolitika durva keze” erőszakosan akarna fellépni ellenük. Lehetnének akkor sajátosságaik, egyetemök, vagyonuk s mindenük, semmi sem használna. Mind hiába volna. S ha nem magyarosodtak meg hétszáz esztendőn át, bizonyára tíz év alatt magyarokká válnának.

De ez nincs szándékában sem a kormánynak, sem a magyar nemzetnek. Tiszteletben akarjuk tartani jogait, megengedni minden a törvényen belül megengedhetőt. S ők mindezzel nem elégszenek meg; inkább játszanak a tűzzel, nem gondolva arra, hogy azzal egyszer mégis elégethetik magukat. Inkább mint ultramontán szászok akarnak e bukni, semhogy mint jó magyar hazafiak, eredeti nemzetiségi jellegök fentartásával éljenek tovább. — Vájjon az

a szorgalmas, becsületes szász nép meg fogja-e köszönni vezetőinek valaha azt a jó szolgálatot, hogy tönkretették? Alig hiszszük.

Önök azt mondják: „Az éhes gyomor azon nyelven keres kenyeret, melyen megtalálja.” — Gyönyörű elvek. Egy kategóriába állítja önöket ez Bebel szociáldemokratával. A belgiumi munkások is azon nyelven keresték kenyerüket legutóbb, melyen megtalálták. Gyujtogattak, raboltak s gyilkoltak. — Önök szerint ez tehát meg van engedve s természetes. Jó, hogy tudjuk. Mert szerintünk az a legnagyobb bűn, ha éhes is a gyomor, hogy elragadtatja magát az ész.

Ha önöknek netalán jogos sérelmeik vannak, álljanak elő azokkal. Vajjon megkísérleték-e már valaha orvoslást keresni? — Soha. Megvan ennek is az oka. Jól tudják, hogy ha csakugyan vannak sérelmeik, azok feltétlenül orvosoltatni fognának. De önök éppen ezt nem akarják, mert ez esetben nem volna talaj az izgatásra. Ez a dolog bibije. Önöknek feltétlen szükségök van képzelt sérelmekre, hogy a könnyen hívő nép elé állva, reámutassanak, mint az utszéli koldus az önközta sebre, csak-hogy mint amaz alamizsnát, önök a népnél saját magoknak hitelt eszközöljenek ki.

Ez éppen a baj.

A Tisza-kormány úgy bánik a nemzetiségekkel, mint Európa egyetlen államának kormánya sem. Tisza erélyes ember, de még sem nyult még egy ujjal sem a szászokhoz. S önök mégis kipróbált képviselőket akarnak az egyetemre küldeni, hogy a kormány tulkapásainak ellene szegüljenek.

Ugyan kérem, nem nevetnek-e önönmaguk is, ha ezt olvassák? Hisz a kormánynak csak akarni kell s önök most utoljára választottak. Azután sirhatnak, rimázkodhatnak.

De a kormány s annak feje, Tisza Kálmán, loyális, alkotmányos érületű, békeszerető. Ismét nem fogja önöket bántani, míg saját maguk nem kényszerítik reá.

Azért tehát küldjék el Zay és Filtsch urakat — mindkettő tizenhárompróbás — Szebenbe az univerzitásra. Ők elég tulzók s megbízóknak becsületére fognak válni. Tehetik ezt szabadon, de ne tegyék ezt azzal, hogy tüzet-békát kiáltanak a kormány és állam ellen.

Ez, uraim, nem valami eszéyes politika.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A „zsunik.”

III.

A kedves napnak nyolczszáz évvel ezelőtt is augusztus közepén ugyanazon ereje volt, mint ma. Sugarai tehát 1088. augusztus 15-én is tikkasztólag estek egy csapat férfira, kik elgyengülve, fáradtan és porosan igyekeztek a Duna és a Balkán közötti sikon egy még nem látható cél felé. A táj köröskörül mély csend és nagyszerű természetpompá képét tárta föl.

A kis csapat, mely 4—5 emberből áll, az ország belsejéből jött, a Sipkaszorost csak nem rég hagyta hátra s Tirnova, a bolgár fejedelmi város felé siet.

A férfiak már a várost x-formán körül folyó Jantva partjához értek s nem voltak messze céljoktól. Most már megpillantották a Carwei hegyet, hol a bolgár uralkodók székvárosa feküdt. Olyannyira siettek céljuk felé, hogy sietségekben nem is figyeltek a szép tájra, a köröskörül fekvő sziklákra.

Vezérük senki más, mint Salamon, Magyarország királya, ki a bessenyők által megveretve, csak nagy bajjal menthette meg életét s ki most néhány híve kíséretében jött, hogy a bolgár ezért egy újabb hadjáratra tüzelje, seregeinek megmaradt részét segítségül

kinálva. A császár örömmel fogadta, mert a gyűlölt byzanciakat ő is nagyon óhajtotta volna megverni. s így készséggel volt hajlandó csapatait Salamon királynak és főembereinek rendelkezésére bocsátani. — De egy hadseregnek pénz nélkül már akkori időben sem volt valódi értéke, pénzzel azonban sem Salamon, sem a bolgár császár nem bírt. Salamon minden kincsét, mit hazájából magával vitt, a byzanciakkal való harcokban elvesztette, hazuról nem kapott semmit, mert ott fivére uralkodott s őt számkivetettnak tekintették.

Egy egyetlen utolsó menedék maradt még. Háboruba vonulása alkalmával koronáját is magával hozta volt s ezt, távol a fővárostól, az ország határán egy biztos helyen egész csendben elásta, egy varázsigevel biztosítva minden idegen hozzáférhetése ellen. E korona megbecsülhetetlen értékű volt; ha belőle csak a drágaköveket eladhatja, úgy annyi pénzhez jut, mely seregeinek fentartására egy ideig elegendő lesz.

De mikép foszsa meg magát méltóságának legnagyobb diszétől, miként mondjon le koronájáról? Hosszu ideig még eszébe sem jutott helyet adni ily gondolatnak, s midőn ez mégis eszébe ötlött, visszabozdult attól s némán magába szállva töprenkedett, a nélkül, hogy a bolgár czímmel valamint szólt volna.

E közben este lőn. Salamon és fejedelmi barátja hiába törték fejüket a pénz előteremtése felett. Az éj is beköszöntött: a fáradt test pihenést követelt s úgy

a magyar vendégek, mint a házigazda fő keresték az éji nyugalmat. Salamon azonban nem találta meg azt, a nehéz gondok elűzték piháiról a jótékony álmot s ő nem izelhette a szende álmot üdítő hatását.

A gondolatok nyugtalanul zajongtak agyában s szakadatlanul üzték egymást. Végre a sértett büszkeség minden más aggodalom fölött győzött s ő elhatározta, legdrágább kincsét feláldozni, odaadni koronáját, hogy az állhatatlan szerencsét ismét megkísérltse. Ez elhatározás annyira megnyugtató, hogy elaludt.

Másnap kora reggel közölte titkát a bolgár csárral, a ki a nem várt fölfedezésnek igen megörült.

Salamon király két főemberével s több bolgár harcos kíséretében utra kelt. koronáját értékesítendő. A többi magyar vezér a csárnál maradt, hogy ennek a Byzancz ellen indítandó hadjárat szervezésénél segédkezzenek. Salamon visszatérteig a szükséges előkészületeknek be kellett volna fejeztetni, hogy ekkor a sereg rögtön utnak indítható legyen. De eddig elég idő maradt, mert még alig voltak az ősz kezdetén s a király nem velt előbb visszatérhetni, mint a jövő husvét után két vagy három héttel. Mintán senki sem tudta, hogy hol van elrejtve a korona, nem is adhattott senki felvilágosítást a felől, vajjon az utazás odáig olyan hosszú időt igényel-e, vagy pedig a késlekedést más körülmény okozta.

Nekünk majd alkalmunk lesz mindent megtudni.

(Folytatás következik.)

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőház ápr. 12-én György függetlenségi képviselő indítványára Tisza miniszterelnök beleegyezésével függőben hagyta a községi törvényjavaslat nyolczadik fejezetének (fegyelmi eljárás) tárgyalását a tisztviselők ellen való fegyelmi eljárásról szóló törvényjavaslat letárgyalásáig.

Kereskedelmi szerződés Romániával. A „Fremdenblatt” egy közleményével szemben, mely azt tartalmazza, hogy mit mondott Kálnoky a bécsi Industriellen-klub egy nála járt küldöttségének a Romániával megindítandó szerződési tárgyalások felől, a „Bud. Corr.” megjegyzéseket közöl s ezt mondja:

A valóságnak mindenestre megfelel e közlemények azon része, mely a tárgyalások gyorsítására és a kedvező eredmény elérhetésére első sorban a román kormány közreműködésének szükségességét hangsúlyozza; mai napig azonban a román kormány még azt sem tartotta szükségesnek, hogy külügyminiszeriumunk e tárgyra vonatkozó legutolsó átiratára válaszoljon. Ha a szerződés Ausztria-Magyarország és Románia közt nem jön létre, a mit azonban mi még mindig nem vagyunk hajlandók feltenni, az ódium kizárólagosan Romániát fogja ezért terhelni.

Külföld.

A keleti kérdés.

Athen, ápr. 11. A kamara mai ülésén a bizalmi kérdés feletti vita folytatott. A kormány részére a többség biztosított látszik.

Athen, április 12. A kamara elvetette azon intentiót, mely szerint csakis oly miniszterium iránt viseltetik bizalommal, mely a háboru haladéktalan megindítására van eltökélve és 129 szavazattal 83 ellenében bizalmat szavazott a kormánynak. Athenben tüntetés volt a háboru mellett.

Szófia, április 12. A fejedelem Bulgáriában és Keletruméliában a nemzetgyűlésre való képviselőválasztásokat jövő május hó 23-ára tegnap elrendelte.

Megyei ügyek.

Brassó megye közigazgatási bizottságának ülése. *)

A megyei közigazgatási bizottság gróf Bethlen András főispán úr méltósága elnökele alatt f. hó 12-én d. e. tartotta április havi ülését, melyen a tisztviselők mind, a választott tagok közül csak négy jelent meg.

A gyűlés lefolyását a következőkben adjuk.

Roll Gyula kir. tanácsos alispán több katonai előadása után előterjeszti márczius havi jelentését, melyből következőket vesszük ki. Megyénkben a lefolyt hóban a személybiztonság három esetben volt veszélyeztetve. Mindhárom ismerik már lapunkból is a t. olvasók, t. i. két halálos kimenetelű elgázolás és a szerencsétlen Kazacsai esete.

A vagyonbiztonság feltűnő és aggodalmat gerjesztő módon veszélyeztetett. Márczius hóban városunk területén nem kevesebb, mint öt betöréses lopás követett el, melyeket annak idején ismertettünk. Ezenkívül történtek lopások a megyében Keresztényfalván, Práznáron, Apácán és Csernáfaluban.

A közrend és csend csak egyszer zavartatott meg és pedig azon borzasztó derestyei verekezés által, melyről annak idején szintén írtunk.

Az ideai fősorozás befejeztetett. Az alvidéki járásra kivetett 66 ujjonc és 6 póttartalékos teljesen fedeztetett, sőt ezenkívül még a honvédséghez is besoroztatott 15 egyén; távol maradt 51, felülvizsgálatra küldetett 10.

A felvidéki járásra kivetett 39 ujjonc és 4 póttartalékos fedeztetett s ezenkívül a honvédséghez is besoroztatott 8 egyén, — felülvizsgálatra küldetett 2, távol maradt 24.

A felvidéki román sorozó járásra kivetett 20 ujjonc s 2 póttartalékosból csak 13 vált be; felülvizsgálatra küldetett 6, távol maradt 52 egyén; hátralék tehát 6, illetve 8 egyén.

Brassó városában a negyedik korosztály is fel volt hiva. Minthogy azonban az ujjonc jutalék a három korosztályból fedeztetett, sőt a honvédséghez is besoroztatott 25, a negyedik korosztály nem jött sorozás alá. Felülvizsgálatra küldetett 6, távol maradt 211 egyén. A hétfalusi magyar sorozó járásban maradt hátralék ujjoncban 3 főnyi s póttartalékosban 9; felülvizsgálatra küldetett 11, távol maradt 97 egyén.

Szomorúak a viszonyok a hétfalusi román sorozó járásban, melyre ki volt vetve 577 ujjonc és 73 póttartalékos. — Daczára, hogy itt a IV. korosz-

tály is soroztatott, összesen 5 egyén vált be s fennmaradt ismét 572 ujjonc s 73 póttartalék hátralék. Távol volt 569. Ezen nagy hátralékok oka, hogy a román védkötelesek átszöknének Romániába, a honnan vissza nem térnek. Ennélfogva az alispán a honvédelmi miniszterhez intézett véleményes jelentésében felhívja ezen körülményre a miniszter figyelmét, javaslatba hozva, hogy Romániával kötéssék a védkötelesek kiszolgáltatására vonatkozó szerződés, minthogy ellenkező esetben lehetetlen ezen anomáliákon segíteni.

A múlt évben megyénk néhány községét ért elemi csapások által sújtottak felsegélyezésére az alispán megbeszerte gyűjtést rendezett, a mely 2354 frt. 82 krt eredményezett. Ezen összeghez járult a brassói takarékpénztár 1000 frttal, az előlegezési egyesület 200 frttal. A szétosztás mult hóban, az alispán jelenlétében történt Földváron, még pedig a legbiztosabb szinormérték, az adóleengedés arányában.

A megyei pénztár rendben van, azt az alispán szabályszerűen megvizsgálta.

Az alispán jelentése tudomásul vétetvén, a gyűlés Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő indítványára jegyzőkönyvi köszönetet szavaz a takarékpénztárnak és előlegezési egyesületnek az adományozott nagyobb összegekért.

Ez után Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő terjesztette elő havi jelentését, mely kizárólag iskolalátogatásokról szól. A lefolyt hóban a kir. tanfelügyelő 21 iskolában összesen 60 osztályt látogatott meg. Ezen jelentésből azon megszorított tudomást vettük, hogy a fennálló törvény daczára a magyar nyelv még mindig nem tanítatik a barczaujfalusi és rozsnói gr. keleti és volkányi ág. ev. iskolában, mely utóbbi iskolának egyetlen tanítója sincs képesítve a magyar nyelvre. — Bizony nagyon szomorú dolog ez! Különben a kir. tanfelügyelő ez irányban már a legerélyesebb intézkedéseket megtette.

Gróf Schweinitz Gyula közgazdasági előadó két rendkívül fontos előterjesztést tett a gyűlésnek, melyek az egész országra nézve igen nagy jelentőségűek. Ezeket lapunk más helyén találja a t. olvasó.

Gencsy István kir. adófelügyelő havi jelentése semmi nevezetesebb momentumot nem tartalmaz. Annál érdekesebb volt azonban jelentése Brassó város felebbezését illetőleg, melyet az adófelügyelőnek azon végzése ellen adott be, hogy az adóügyi hirdetéseket a város tartozik mindhárom helyi lapban egyenlően közzétenni.

Ezen ugy már eléggé ismeretes a t. olvasók előtt. E körül hosszabb vita fejlődött ki. Schnell Károly minden áron külön bizottságot akart kiküldetni, csak-hogy szeretett főispánunk erélyes és tapintatos vezetésében hajótörést szenvedett, a ki nem engedte meg az ügy elődázását, másrészt pedig Gencsy István kir. adófelügyelő oly alaposággal s részrehajlatlansággal indokolt, hogy ez elől a gyűlés ki nem térhetett. Végre az ülés kimondotta, hogy annak eldöntése, melyik hirdetés közzétessék hirlapilag a városi tanácsra bízatik, de a mely hirdetést közzétesz, azt mindhárom helyi lapban köteles közzétenni.

A tanács fellebbezését e helyütt nem hagyhatjuk megjegyzés nélkül, mert megvető hangon szól a brassói magyarságról, melyet így kvalifikál: „Beamte, Tagelöhner und Dienstgesinde.” Addig is, míg lesz alkalmunk ezzel külön foglalkozni, visszautasítjuk teljes indignációval ezen czímet, még pedig városunk összes magyarsága nevében, mely több tiszteletet várhatna s követelhetne a városi tanácstól.

De erről majd máskor, ma elég róla ennyi is. Jó, hogy a magyar közönség tudja, mint vélekedik róla a t. városi tanács.

A megyei főorvos jelentéséből kitűnik, hogy a lefolyt hónapban a közegészség igen hanyatlott s különösen a gyermekek között uralkodott ragályos betegség, miért is néhány iskola bezáratását kellett elrendelni. — E jelentéssel kapcsolatosan utasítatik az alispán, hogy a Bolgárszegben ismételtén összehalmozódott, az egészségre ártalmas szemét stb. gyors eltakarításáról intézkedjek.

A kir. ügyész, árvaszéki elnök s kir. főmérnök havi jelentései semmi különös, megemlítésre méltó mozzanatot nem tartalmaznak.

A gyűlés d. e. fél 12 órakor már véget ért.

Róman lapszemle.

Fel volt hiva e lapok hasábjain a brassói román ujság, hogy ne vonja a román tannyelvű középiskolákat a napi politikába; hogy hagyjon békét azon tanulóknak, ügyüket bizza a tanároknak és gondnokságotra. A „Gaz.” ezen felhívásra úgy felel, mint a házastárs asszony: „Csak azért is!” Hát ha csak azért is, mi meg nem tehetünk egyebet, mint ezt, hogy megismertetjük a „june roman” azaz „ifjú román”

szíve keserveit, melyeket a Gazetában kiöntött az olvasók megrikkantására.

Mik legyenek a keserves bajok, melyek a balázsfalvi középtanodából hangzanak, ime itt röviden kivonatozzuk.

1. A jóakaró kormány eltiltotta még 1882-ben az erdélyi színek hordását a sapkákon és derék-kötőkön sőt bármilyen öltönyt, a mely ezen színekkel volna díszítve. 2. Nem adhat ott az ifjuság mulatságot a miniszter engedélye nélkül s így egy évben csak egy bál és egy majális van engedélyezve. 3. Az olvasókör nem tarthat nyilvános gyűlést. 4. El van néhány kézi könyv tiltva, nem csak világi, de vallásos könyv is.

És milyen könyvekkel van ez az ür betöltve? Magyar nyelvből fordítottakkal s így a főgymnasium három vesztőjében mind ilyen fordításokat használnak, melyek VI. VII. osztályában még megjárnak — milyen szép, hogy ezt az ifjú román megtudja itélni, hogy megjárnak, de már a VIII-ik osztálybeli, ez egy rakás ellenmondást és Hunfalvinak szemtelen, hazug állításait tartalmazza. Ezt is egy fiatal román ítéli meg s a „Gaz.” kinyomtatja.

Ez a haza történelme, még pedig a románok számára, melyben nálunk még bár felületesen sem ír, mint olyan népről, a mely ebben az Erdélynek nevezett országban többségben van. Jól tennék a mi jó román történészeink, ha kimutatnák ama vastag igaztalanságokat, melyeket a román tanulóknak magolni kell, már t. i. a Hunfalvi történetéből. Erre a „Gaz.” ezt izeni Balázsfalvára: Miért nem küldenek egy példányt a historia ezen fordításából, hogy lássuk, minő tudománytalán táplálják ma az ifjuságot Balázsfalván! Természetes, hogy küldeni fognak és így lesz a kal-munk nekünk is megismerni azokat a szemtelen hazug állításokat „nerusinate asertiuni minci nöse.” Alig várjuk.

Azt látjuk már most is, hogy Hunfalvi könyvének mint Magyarország történelmének egyik nagy bűne az, hogy: „Még azokat az eseményeket sem említi meg, melyek a románok közt történtek odaát a szomszéd független czárában, hanem szűgyen szemre elhallgatja. Hát ez valóban nagy hiány, hogy nem Románia történetét tanítják Balázsfalván, holott a bukaresti és jászvárosi egyetemeken Ardealu történetét tanítják.

Hát így van az, ha a tojás okosabb mint a csirke, a csirke meg tudósabb, mint a kakas. Romániában a tanulók magyaráznak a tanároknak. Na, ennyire még ott sem terjedt el a tan szabadság. Ott még csak odáig jutottak, hogy a tanárok nem járnak pontosan előadásokra, ezért a miniszter felszólal és a tanárok elkezdnek a miniszterrel polemizálni. Ez is elég szabadság. Hanem ez a Hurdia dolga, hogy megrendszabályozza őket, mint a revizorokkal tette. Saperjünk tehát csak idehaza. „Csudálatos világ ez a miénk! Barnutiú utódai!

A magyarok ezzel a szívenességgel t. i. a fordításokkal azt akarják, hogy minden nemest és jót kitöröljenek a román szívből; így akarják elfojtani a nemzeti érzést és a szabad fejlődést. Nagyon naivok azok a magyarok, hát nem elég, hogy a román ifjaknak a szüleit gyötrik! Sokszor úgy látszik kívülről, hogy a tűz kialudott, de a hamuban még egy rész el van rejtve. A mi szívünk mélyében is, mint a tűz a hamuban, ott lappang elrejtve, a mit ők el nem rabolhatnak soha, bár mennyit törjék is magukat. Így nevei a „Gaz.” a román tanulókat csak azért is! De nem feledkezik meg a magyarokról sem, lelki gyönyörrel közli a francia lapirodalom piszokját a magyarok ellen. Bizony, ha fizetnék érte, akkor sem tehetné különben.

Igy élni és így működni, nem irigylésre méltó helyzet Chacunea songoul, azaz mindenkinek meg van saját izlése. Némely ember nem adna egy cikket fokhagymát egy kürtös kalácsért.

S míg nálunk a „Gazeta” a tanulókkal bíraltatja az egyetemi tanárok tankönyveit a nemzeti törvény ellen duhajkodik, az alatt Jászvásárban gyülekeznek a vállalkozók, hogy az orosz hadsereg számára élelmet szerezzenek. Van-e ezek között összefüggés? Ba hinc cá nu!

Czenkalji.

Két fontos indítvány.

Gróf Schweinitz Gyula, megyénk közgazdasági előadója, a közigazgatási bizottság e havi ülésén két messze kiható, mondhatnók országra szóló indítványt tett. Az egyik iparunkat s különösen a gyárpárt illeti, a mennyiben a vasuti tarifa leszállítását czélozza; a másik a mezőgazdaságot illeti, a mennyiben könyvebbé kívánja tenni a birtokkeresét. — A két javaslat egyaránt fontos lokális és általános szempontokból. Adjuk mindkettőt teljes szövegében, hogy ismerje meg a t. olvasó a fáradhatatlan közgazdasági előadó nemes intenczióit s azután visszatérünk a két tárgyra.

Az alábbiakban veszi a t. olvasó a nemes gróf két javaslatát.

*) Tárgyalmas miatt késett.

Szerk.

I.

A mezőgazdaság, ipar és kereskedelem szomorú állapota mindenki előtt ismeretes, s a mostani viszonyok között életerős produkció és fogyasztás nem is létezhetik. De különösen nyomasztóan hatnak az összes közgazdasági ágakra a magas vasúti szállítási díjak, s a most életbe lépett menetrend, mely a kereskedői forgalomra egyenesen megemmisítőleg hat.

A nyersanyag, gépek, eszközök stb. olcsó szállítása szintúgy, mint a gyártmányok számára piacnak teremtése életkérdés az összes produkcióra nézve. — Ép oly fontos ma nap, mint a levélforgalom, melynek a kereskedéssel és pénzforgalommal oly szoros viszonya van.

Nincs ága a produkciónak, mely a ránehezülő vasúti díjtételek alatt nem szenvedne, sőt bátran el lehet mondani, hogy az iparnak teljesen lehetetlen a nyugat feletti produkcióival versenyre kelni.

A mezőgazdaság ott kell, hogy hagyja termelői és vevői piacait, valamint hogy nem képes azon gépek és eszközök beszerzésére, melyeknek alkalmazása hovatovább szükségesebbé válik.

A szén szállítási díja például oly drága, hogy e miatt az ipar alig használhatja. Szállítási-, fel- és lerakási költséggel p. o. a különben sem valami kifizető kőpeczi szén — a mi helyt 25 frt, — Brassóban 43 frtba kerül. Ily körülmények közt meglehetősen távolból még a legjobb kőzén hozatása sem fizeti ki magát, valamint a tüzelőfa szállítása is oly sokba kerül, hogy a tulajdonos veszteség nélkül nem eszközöltheti.

Azon iparágak, melyek nehezebb árukat produkálnak, a nyersanyag hallatlan megrágulása miatt gyártmányaikat a belföldön alig, vagy éppen nem értékesíthetik.

Lehetséges lesz-e Romániával vasúti, valamint kereskedelmi egyezséget kötni, az bizonytalan, — s éppen e bizonytalanság hat nyomasztóan a mai közgazdasági állapotokra.

Hogy iparunk végre a belföldi piac számára dolgozhassék és forgalma legyen, úgy ennek, mint a nyersanyag termelésnek érdekében a most fennálló vasúti árszabályoknak gyökeresen meg kell változniok.

Azt állítják némelyek, hogy itt benn a forgalom oly csekély, hogy azt olcsó szállítás mellett sem lehetne emelni; de ez nincs így. Igenis előnyös volna a vasutakra nézve, ha a legalacsonyabb díjak mellett oly árukat szállítanának, melyeknek termelése éppen a magas szállítási díjak miatt nem fejlődhetett ki.

Ezért vagyok bátor a következő indítványt tenni:

Kérje fel a t. közg. bizottság a nmltu közlekedésügyi miniszter urat, hogy a földmívelés-, ipar- és kereskedelem érdekében az összes szállítási díjak, úgy a tömeges, mint a kis szállításnál, csekélyebb vagy nagyobb távolságra egyaránt leszállíttassanak, és a személy- és gyorsvonatokra nézve oly menetrend állapíttassék meg, a melyen manapság elengedhetlenül szükséges, hogy az üzleti világgal való összeköttetések hátrányt ne szenvedjenek.

A nagym. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter ur pedig kéressék fel, hogy a nm. közlekedésügyi miniszteriumnál oda hatni kezgyeskedjék, hogy a mezőgazdaság, ipar- és kereskedelem érdekében a szükséges intézkedések minél hamarabb elrendeltesse.

II.

Fájdalom, semmi kilátás sincs arra, hogy az oly szükséges tagosítások a megye községeiben egyhamar keresztül vitessenek.

Valószínű azonban, hogy föld-cserék, egymástól szétszóró parcellák egyesítése szempontjából gyakran merülnének fel, ha az átíratási iratok lejjebb szállíttatnának, vagy a kataszteri kimutatások szerint csaknem egyenlő tiszta jövedelmű parcellák kicserélésénél egészen elengedhetnének.

Van szerencsém ebből folyólag azon indítványt tenni: keresse meg a t. megyebizottság a földmívelési, az igazságügyi és pénzügyi minisztereket, hogy a birókegyesítési célból történő földcseréknél, oly földkeknél, melyek egy község határában egymástól távol fekszenek, iratokat ne kellessenek fizetni, ha a kicserélendő földek kataszteri tiszta jövedelme körülbelül egyenlő, vagy ha egyiké a másikétől 25%-on túl nem tér el.

Oly földkeknél ellenben, melyek tisztajövedelme közötti különbség több 25%-nál, iratuk csak ezen különbözet után fizetlenség.

Remélhető, hogy ezen intézkedés nagyon előnyös lesz, nemcsak e megyében, hanem az egész országban az annyira feldarabolt és szétszóró birtokok egyesítésére.

259.522 hold terület mellett e megyében 269.276 parcella van, s ha ezekből az erdő és legelő részeket leszámítjuk, még inkább előtűnik azon állapot kedvezőtlen volta.

Nagyon ajánlatos volna tehát, ha az állam a fennebb említett kedvezmények megadása által a földcseréseket megkönnyítené, hogy így a földbirtok ropant szétszórtsága s az abból folyó károk némileg orvosoltassanak.

Rendőri jelentés.*)

Az utolsó népszámlálás alkalmával fájdalom elmulasztott egy u. n. „családkönyv“ készítése, melynek előnyei nem megvetendők s különösen a rendőrség számára volna huzagotpótló. Egy ily törzskönyv

készítését határozta el a városkapitányság, habár tudatában is van annak, hogy e munka, mely a népszámlálás alkalmával legfeljebb néhány hónapot vett volna igénybe, talán évekig fog folyni. E családkönyvbe Brassó város összes állandó lakossága felvéteket, a családok családonként s így nyilván tartatnak Ezen új intézkedés arra van hivatva, hogy általános és gyors áttekintést nyújtson városunk lakosainak külföldi viszonyairól s különösen a nálunk oly fontos illetékességi kérdésekről, a mi nemcsak a nagy közönségre, hanem a rendőrségre nézve is nagy előnyt képez, mely utóbbinak évenként száz meg száz ily illetékességi s személyi ügyben kell felvilágosítást adni. A vagyonbiztonságnak aggodalmat keltő mértékben növekedő veszélyeztetése — csak a márczius hóban oly gyakran előfordult betörésekre utalunk — ma komolyabban, mint valaha, indokolja a rendőrség reorganizálására vonatkozó törekvéseket, sőt immár mint életszükséglet lép fel, rendőri kirendeltségek stb. sürgős szervezése.

Brassó városának ép oly égető szüksége van erre mint jó ivóvízre; mindkettő életkérdés. A mint a jó ivóvíz előteremtése nem halasztható addig, míg ragályos betegségek tizedelik meg a város lakosságát, ép oly kevéssé tanácsos elhalasztani az égető szükségesnek talált rendőrségi újjászervezést, a míg a személy- és vagyonbiztonság, még érezhetőbben nem lesz veszélyeztetve.

A viszonyok olyanok, hogy nem szabad többé kérdésünk, szükséges-e Brassóban jó ivóvíz s a rendőrség újjászervezése? — hanem minden gondolatunkat arra irányítsuk, mint s honnan szerezzük meg e szükségletek fedezésére a költségeket.

Ez alkalommal nem hagyhatjuk megjegyzés nélkül azon sajnálatraméltó körülményt — a nyugdíjintézeti betörésnél volt alkalmunk ennek hátrányait tapasztalni — hogy városunkban teljesen hiányzik egy jól iskolázott titkos rendőrség, mely ily betöréseknél s más nagyobb eseményeknél annál fontosabb volna, minthogy az egyenruhás rendőrlégénység az ily tettesek kinyomozására nem elegendő.

A Derestyében előfordult véres verekezés viszont azt bizonyította, hogy nem volna szabad a város kültelkeit rendőrség nélkül hagyni s e tekintetben égető szükségesnek mutatkozott a lovas rendőrség szervezése, a mint azt a városkapitányság alaposan s találóan indokolva javaslatba hozta.

A külvárosi közegészségellenes viszonyok rendezése céljából a városkapitányság már mult évben tett megfelelő, szigorú intézkedéseket. A rendelet végrehajtásának határideje a bo'gárszegi szomszédságok kérésére elhalasztott ugyan, de mindazonáltal alapos reményünk van, hogy a közegészségellenes állapotok a külvárosokban is meg fognak szűnni. Nagy baj az, hogy különösen Bolgárszegben sok akadályba ütközik az intézkedések végrehajtása, mert a lakosság nagybárára igen szegény s az ellenőrzés is felette nehéz lesz.

Az összlakosság érdekében volna tehát, ha — mint más nagyobb városokban szokás — a városi hatóság hasonlóképen az utcák tisztításához, az összes udvarokról elhordatná a szemetet és hulladékot, melynek költségei fedezésére szolgálna a községi pótdad.

Ez volna a leghatásosabb intézkedés közegészségünk érdekében.

Legujabban is azon üdvös intézkedést tette a városkapitányság, hogy a szomszédatyaságokat kezdi szervezni, hogy azoknak legalább némi hasznát lehetne venni, minthogy most nem egyebek pusztá nével. E szerint a szomszédatyák az egyes szomszédságok által választott, a rendőrségnek alárendelt s a város által fizetett hivatalos közegek volnának, kiknek hivatása volna közvetíteni egyes ügyeket a lakosság és hatóság között. Ennek fontosságára adandó alkalommal még visszatérünk.

Hangverseny.

A weimari udvari művész, Remmert Mártha, tegnap adta hangversenyét a „Nr. 1.“ termében. Közönség, sajnos, kevés számban volt; Albrecht utolsó fellépése lévén, sokan, kik különben hangversenyeink rendszeres látogatói, a színházban voltak. Különben örömmel akarjuk konstatálni, hogy a jelenlevő publikum jó részét mi magyarok képeztük.

Azok után, amit Remmert k. a. játékaról előzőleg írtunk, reprodukálva egynehány tekintélyes lapnak kritikáját, kevés mondanivalónk van. Remmert M. művészete csakugyan már oly magaslaton áll, hol a minden tekintetben fejlett s biztos technika nem önzél többé, hanem csak eszköz, a művészet legmagasabb feladatainak megoldására. Átgondolt s átértékelődött előadás, semmi nehézségét nem ismerő bravuróz játék jellemzik művészi egyéniségét, mely rokonszenves, kedves megjelenésével, minden affektációtól ment előadásai modorával még csak nyer. A műsor kiválóan Liszt, mesterének, műveiből állott; gyönyörűen játszotta Schubert „Variató“-it s Liszt hatalmas átíratát,

az „Erlkönig“-et. Kár, hogy a szigorú értelemben vett klasszikus irány nem volt a programban nagy név által képviselve. Az eléggé ismert Chopin-fele darabok helyett jól fogott volna Beethoven egyik sonátája az utolsók s kevésbé ismertek közül, melyek rengeteg nehézségeik következtében, csak ily művésznek játéka által, mint Remmert Mártháé, lesznek élvezetessé. — Weber, Schubert, Chopin, Liszt, Rubinstein előadott szerzeményei bő alkalmat nyújtottak érett technikájának, előkelő izlésének az átértékelte interpretációban kifejezésre; különösen bámulatra ragadó, mint fokozódik a pianissimója a legerősebb forte-ig. Utolsó számát a műsornak a Rákóczy-induló képezte Liszt ismeretes, genialis átíratában, tüzzel s megkapó erővel előadva. A szerény számban megjelent közönség minden alkalmat felhasznált, hogy elragadtatását s hálás elismerését a nyújtott művelzetért sűrű tapsaival kifejezze.

Helyi és vidéki hírek.

— Lapunk azon t. vidéki előfizetőit, kik előfizetésükkel még hátralekötve vannak, kérjük tisztelettel az előfizetés szíves megelőbbi megújítására, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be. A kiadó-hivatal.

Személyi hír. Gróf Bethlen Géza nagybirtokos és dr. Jenei Viktor egyetemi tanár urak Kolozsvárról f. hó 13-án városunkba érkeztek.

Kinevezés. A brassói kir. törvényszék elnöke Illyés Lőrinczet a brassói királyi törvényszékhez díjas joggyakornoknak kinevezte.

A színek. A brassói román deákok — úgy látszik — a miniszter rendeleteit s a törvény rendelkezéseit nem tudják respektálni. Az iskoláigazgató ugyan kiadta a rendeletet, hogy a színeket le kell venni a sapkákról, de a többivel ő sem gondolt. Mert különben lehetetlen volna észre nem vennie, hogy az egészen átlátszó gyászfátyol alatt — melyet az összes deákság visel — elég kirívóan ott vannak a régi román színű szalagok. — Figyelmeztetjük erre a városkapitányságot. Ideje, hogy a rendelet szigorúan végrehajlassék.

Hirtelen halál. Schobeln Károly nyugalmazott alezredes, a megyebizottmányok és városi képviselőknek tagját, városunk egyik legtekintélyesebb polgárát kedden este szélhűdés érte, minek következtében szerdán reggel meghalt. — Az elhunytban tevékeny, józan gondolkodású, minden nemzeti érdeken felülhelyezkedő polgártársat veszítettünk el, kinek hirtelen halála a legszelebb körökben ószinte fájdalmat fog keltetni. Halála hirtelen jött. Még kedden este felé kilovagolt s szerdán reggel már ravatalra helyezték. Özvegye s két fiút — mindkettő huszártiszt — hagyott hátra. Temetése f. hó 16-án pénteken fog végbemenni, melynek lefolyásáról értesíteni fogunk. — E helyen csak ószinte részvétünknek akarunk kifejezést adni ezen érzékeny veszteség felett, melyet halála sorainkban előidézt.

Meghívás. A brassói magyar kereskedelmi társulat által fentartott al-ófoku kereskedelmi iskola évzáró vizsgája az állami polgári iskola helyiségében (a Napná) f. hó 18-án d. e. 9-től 12 óráig fog megtartatni, mire az iskola fentartó testület t. tagjait és az érdeklődő t. közönséget tisztelettel meghívja — Brassó, 1886, április hó 14-én. Az igazgatóság.

Hitelügy. Pestmegye 12-ik közgyűlésén Károlyi Sándor gróf nagybirtokos indítványt terjesztett elő. Ugyanis Pestmegye területén a hitelszövetkezetek alakulását akként indítványozta, hogy azok a központon, Budapestén pénzügyi társulat által csoportosítva olcsó tőkét kamatoztatva, olcsó és gyors hitelt nyújthassanak. A közgyűlés egyhangúlag elfogadta az indítványt s bizottságot küldött ki az ügy tüzetes tanulmányozása és jelentéstétel végett.

Örült gyilkos. Jakel Ágost weidenauai háztulajdonos és mészáros örült-égi rohamban meggyi kolta Putze Gotthard 81 éves agastyánt. Azelőtt a legjobb barátságban éltek, s mindkettő általános tiszteletben részesült. Az örült gyilkost elfogták.

Sógor-harez. Monte Rubinaóban történt, hogy Marilla nevű ur ember Skir nevű sógorát a színházban megbotozta. Ezért pénzbírságra büntették. Marilla néhány nap múlva ugyancsak a színházban agyonlőtte a sógorát. A gyilkost elfogták.

Berlinből sürgönyzik, hogy nyolcz lengyel származású egyetemi halgató kiutasítását rendelet kapott. Mind a nyolcz angol követ úgy védte őket, hogy követségi hivatalnokoknak jegyezte be.

A szultán Pasteurnak. Konstantinápolyból Párisba orvosi bizottság fog menni, hogy Pasteurnak a viszony elleni gyógymodját tanulmányozza és egyszerűsítve átnyújtja Pasteurnak a Medzsidi rend nagyszalagját melylyel a szultán kitüntette, valamint 10,000 franknál nagyobb összeget a Pasteur-fele intézet részére.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszék, mint II-od foku bíróság által 1886. április 15-én tartandó nyilvános üléseben előadatik: Oprea Bukur és fia elleni becsületsértési ügy; Seczó Istváné elleni becsületsértési ügy és Reisenauer János és neje Róza elleni becsületsértési ügye.

Színház rovatunk tárgyalalmaz miatt jövőre maradt, mert szíves elnézést kérünk.

Kis lutri. Utolsó nagy-szebeni huzás április 14-én. 84 17 90 45 82.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Szterényi József.**

*) A rendőri jelentést tér szűke miatt lapunk mai számára kellett hagynunk, most is csak tetemesen megrövidítve adhatjuk. A jelentésben előforduló egyes fontosabb dolgokra azonban még visszatérünk. — Szerk.

HIRDETMÉNYEK.

Szárn 96.—1886.

Hirdetmény

az 1886. évi földadó, házadó, valamint I-ső és II-os osztályú kereseti adó tárgyában.

Az 1883. évi 44. törv.-cikk 16. § a értelmében ezennel az alólírt városi adóhivatal részéről köz tudomásra hozatik, miszerint a tekintetes m. kir. adófelügyelő úrtól ide beérkezett tölő évi adóösszeírás és kivétési lajstromok, és pedig:

- 1) az 1886. évi földadó kivétési lajstrom,
- 2) az 1886. évi házadó kivétési lajstromok
- 3) az 1886. évi I. és II. oszt. kereseti adóról szóló kivétési lajstromok ezen adóhivatalnál folyó évi április hó 12-től bezárólag 19-éig délelőtti 9—12 óráig és délután 3—5 óráig közszemlére ki vannak téve.

Ezen kitett adólajstromokban foglalt adótételek ellen a netáni felszólamlásait és pedig:

a) azon adózók, kik a fent nevezett adónemek közt egyikével már a múlt évben voltak megtróva, 15 nap alatt, azaz április hó 27-éig bezárólag;

b) azon adózók azonban, kik a fent idézett kivétési lajstromokban megállapított egyik adóval a folyó évben első ízben rovtattak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz irányozva beadhatják.

A felebbesések a helybeli polgármester urnál, illetőleg a tekintetes városi tanácsnál benyújtandók.

A fent kitűzött határidő után benyújtott felebbesések mint elkéstek egyszerűen vissza fognak utasíttatni.

Végül az összes adózók ezennel felhívattak, ezen városi adóhivatalnál a f. évi adótarozásai előírása végett az adófizetési ivekkel együtt minden késedelem nélkül megjelenni.

Brassó, 1886. április hó 8-án.

(145) 3—3 A városi adóhivatal.

Sz. 250./1886. — épít. hiv.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium az 1886. évi április hó 5-én kelt 15435.

számu rendeletével a fogaras—segesvári hadászati uton, Fogarason lévő 2. és 3. számu ugynevezett galaczi Ölt-hid mellett fekvő hidak helyreállítását 2025 frt 77 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkát fogantatásának biztosítása céljából az 1886. évi április hó 28-ik napjának délelőtti 10 órájáa a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívattak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz arnyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Fogaras, 1886. április 7-én.

(148) 2—3 Sompek. kir főmérnök.

8000 forintot

szándékozik a **brassói csizmadia-ipartársulat** beteg- és önségélyző egylete **jelzálogra** — ha kellő biztosíték-képes — **6% mellett** kiadni.

Bővebb megtudható **Kórodi Mihály** társulati elnöknel, — Brassó, színház-utca 315. házszám alatt.

(137) 2—3

Elismerési oklevél.

1873.

Bécsi világiállítás

BEER J. unokaöcscse

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát **kizárólag jól, rendszeren s gondosan dolgozott butorokban a legolcsóbb árak s biztos kezesség mellett.** Ugyanitt diófa s egyéb tönkök vásároltatnak. (87)12—20

Mindenféle ruha- és kalapd szek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(124) 4 20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 323. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxford, creton, szalag, csipke, virág, dísztollak, késztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítenek.

Iskola Nagyvárady félt. Kézírtmányok Kézírtmányok Kézírtmányok Kézírtmányok Kézírtmányok Kézírtmányok Kézírtmányok Kézírtmányok Kézírtmányok Kézírtmányok

Brassó. ALEXI könyvnyomdája

Rózsák nagy törzsűek, gyökérfejen nemesítettek s valódi gyökérűek, diszfák s diszbokrok a legkitünőbb minőségekben s nagy választékban kaphatók

Kypta Ágost

(131) 2—3

üzleti kertészetében, Brassóban.

„Pietät” temetkezési intézet

Brassó, nagy-utca 549. sz. a.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy Brassóban, nagy-utca, Reich-féle házban, a tehénpiac-czal szemben egy dusan berendezett

temetkezési intézetet

nyitottam, a hol is teljes raktárt tartok minden gyászfelszerelvényekből, koszorúk- s a legjobb gyártmányú érc- és fakoporsók, melyeket elsőrendű gyárosoktól vásárolván, a legjutányosabban szolgálhatok.

Teljes temetések (gyászszekerek stb.) nálam megrendelhetők.

A legpontosabb szolgálat és jutányosság mellett, remélem a n. érd. közönség becses bizalmát és pártfogását megnyerni.

Teljes tisztelettel

(113) 3—3

KÖHLER CH.

Huzás már április 15-én

Magy. járadék-sorsjegy

főnyeremény 100.000 frt.

Egy igérvény 3 frt 50 kr.

Földhitel-sorsjegy

főnyeremény 50.000 frt.

Egy igérvény 1 frt 50 kr.

Április 24-én huzása a kedvelt

Kincsem-sorsjegyeknek.

4788 pénznyereménnyel, közte 50.000, 3000, 2000 stb. frt.

Eredeti sorsjegyek à 1 frt. Csak csekély készlet.

Huzás május 1-én

Olasz vörös-kereszt

Uj, melegen ajánlható sorsjegy. 1886.

évi főnyeremények:

Május 1-én Aug. 1-én

200.000 líra, 100.000 líra,

November 1-én

500.000 líra aranyban.

Legkisebb nyeremény már most 30 líra — 45-re növekedőleg; ezenfelül minden legkisebb nyereményű sorsjegy tovább játszik a további nyereményhuzásokban.

Hogy a t. közönségnek ezen sorsjegyek vételét megkönnyítsem, elegendő egy á conto fizetés 3 frtról s 4 havi 3 fit 25 kros részletfizetés. Ezen sorsjegyek alulírott nál mindenkor készletben vannak.

Postai megbízások utánvétellel eszközöltenek.

Mély tisztelettel

ADLER JAKAB L.

váltóüzlete.

Brassóban, főpiac, virágsor.

(144) 3—3

Huzás április hó 24-én!

Kincsem 1 sorsjegy 10 csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaph. a „Brassó” kiadóhivatalában.